El parc del Montnegre fa 25 anys

La zona protegida ha guanyat uns 130 habitants i ara hi viuen 578 persones en 164 cases

Sant Celoni / Llinars

F.P.

El Parc Natural del Montnegre i el Corredor compleix 25 anys. El proper 20 de juliol farà un quart de segle de l'aprovació del pla especial d'aquest àmbit, que suma poc més de 15.000 hectàrees repartides entre 13 municipis del Vallès Oriental (Sant Celoni, Llinars, Vallgorguina i Vilalba), el Maresme (8) i la Selva (1). En aquest quart de segle, l'espai natural ha guanyat població i, actualment, 578 persones viuen en 164 masies situades dins de l'àmbit protegit. Són 128 persones més que les que ho feien l'any 1989. Aquest és un dels aspectes que destaca Quique Rasche, que va ser el primer responsable del Parc Natural, que va dirigir fins l'any 2004. "Tothom parla de despoblació però aquí no s'ha produït. Hem aconseguit transmetre una visió del Parc Natural com un lloc cooperatiu i com una oportunitat", assegura Rasche, que ara és el cap de la Direcció Territorial Oriental dels Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona.

L'augment de població, diu, s'ha traduït en un arranjament de masies o en la millora de la gestió forestal dels boscos amb la sureda com a protagonista. "S'han establert molts ponts de diàleg i molts acords amb la propietat". De fet, el 80% de la superfície forestal del Montnegre i el Corredor té plans de gestió actius. "És una gran fita", diu Rasche. Aquesta gestió, que es fa d'acord amb les associacions de propietaris forestals, també beneficia la prevenció d'incendis forestals. Per exemple, amb una franja carenera de baixa combustibilitat de 30 quilòmetres de llargària, que travessa l'espai protegit. També hi ha ramats de xais que hi pasturen per mantenir-la en bon estat.

Per Rasche, la creació del Parc Natural del Montnegre i el Corredor també va ser "molt important per controlar el procés urbanitzador sobretot a la banda del Maresme" en un moment en què els municipis tenien la temptació de seguir creant noves urbanitzacions muntanya amunt. El pla especial va ser "un instrument urbanístic que va permetre posar ordre". En aquest sentit, Rasche valora accions per controlar urbanitzacions il·legals que s'havien construït a la muntanya, com la de la serra de l'Esquirol, a Fogars de la Selva.

Ara, el Parc Natural afronta un procés de revisió del pla especial creat fa 25 anys. Servirà per ampliar l'espai protegit cap a la banda del Maresme on els ajuntaments de Santa Susanna, Calella, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Argentona han demanat que el pla especial protegeixi paratges naturals d'aquests municipis. A la banda del Vallès Oriental, els responsables del Montnegre i el Corredor plantegen petites modificacions per "fixar els límits en elements naturals com rius i carenes que siguin més fàcils d'executar", diu el primer director del Parc.

QUIQUE RASCHE

D'esquerra a dreta, Antoni Bombí, Quique Rasche, Fèlix Casals, Diego Hernández, Miquel Aparicio, José Hernández, Antonio del Pino, Pep Pannon, Enric Bargalló, Jordi Villaronga, Ignacio Creus i Cristina Fugarolas, en una foto de 1996

"Despatxàvem al tot terreny"

El Parc Natural s'ha anat dotant d'infraestructures i equipaments

F.P.

En 25 anys, el Parc Natural del Montnegre i el Corredor s'ha anat dotant d'infraestructures i equipaments que han vertebrat la vinculació al territori. "Vam començar despatxant a Fontmartina, al Montseny. També despatxàvem amb els guardes damunt del capó del tot terreny", explica Quique Rasche, que va ser director d'aquest parc natural entre 1990 i 2004. Els primers guardes també venien del Montseny i, amb el temps, van passar al Montnegre i el Corredor.

Entre les primeres accions que es van fer, hi va haver la millora de l'entorn del santuari del Corredor. Aquí, es va aconseguir eliminar les acampades multitudinàries que es produïen cada any coincidint amb la Setmana Santa. "A base d'anys i amb una gestió tranquil·la es va aconseguir aturar-ho", indica Rasche. També destaca la creació del centre d'informació d'Hortsavinyà, a Tordera, i d'una xarxa d'oficines d'informació a tots els municipis. Un dels primers objectius era "posar en coneixement l'existència del Parc". Ara treballen en la reconstrucció de Can Bosc, a Dosrius. "Esperem poder fer l'any que ve la darrera empenta per convertir-la en la gran casa del Parc". Hi haurà un equipament museogràfic que ajudi a entendre l'activitat del sector primari a la muntanya. També es valora fer-hi un equipament relacionat amb el sector terciari.

El Parc Natural ha crescut al costat del Montseny. "Ens va molt bé tenir-lo al costat. És el germà gran i n'hem d'aprendre. Ens ha permès explicar el potencial que tenim", afegeix Rasche. Per a ell, el Montnegre i el Corredor és "un espai molt més feréstec" amb boscos densos amb "racons humits a l'estiu". "És una muntanya amb uns valors totalment diferents per ser una muntanya litoral".

EL PARC EN XIFRES

13

El Parc Natural està format per 13 municipis, quatre dels quals del Vallès Oriental: Llinars, Sant Celoni, Vallgorguina i Vilalba.

15.010

Formen el pla especial 15.010 hectàrees entre les comarques del Vallès Oriental, el Maresme i la Selva. D'aquestes, 6.148 són vallesanes. Representen el 41% del total.

28,9%

Sant Celoni és el municipi que té més territori dins del Parc Natural. Són 4.341 hectàrees que representen el 28,9% del total.

578

Un total de 578 persones viuen dins del Parc Natural. Fa 25 anys eren 450.